

# ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено  
Громадською радою доброчесності  
16.12.2020.

## ВИСНОВОК про невідповідність судді Окружного адміністративного суду м. Києва Васильченко Ірини Петрівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду м. Києва **Васильченко Ірину Петрівну** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

**1. Суддя безпідставно не задекларувала своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом.**

**Суддя безпідставно допустила значні розбіжності у відомостях, поданих у майнових деклараціях.**

*(підпункти 4.6 та 4.7 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)*

У майновій декларації за [2015](#) рік суддя вказала, що з 03.10.2001 має право користування квартирою у Києві загальною площею 34,5 кв. м, яка на праві власності належить її батькові, а також з 28.08.2000 її чоловік на праві власності володіє 1/3 частиною квартири у Києві загальною площею 85,6 кв. м. Однак у майнових деклараціях за [2012](#), [2013](#) та [2014](#) роки ці квартири не вказані.

**2. Суддя не пояснила переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.**

*(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)*

У декларації за [2018](#) рік суддя вказала, що з 16.01.2018 її чоловік має право користування автомобілем Audi Q7 2017 р. в., який на праві власності належить свекру судді. Вартість автомобіля – 2491804 грн. Однак загальний дохід свекра за 2013–2018 роки становив

1826333 грн, дохід свекрухи – лише 1240 грн. Варто зазначити, що у 2015 році свекруха судді придбала автомобіль BMW X5 2015 р. в., який продала у 2017 році. Згідно з даними сайту [www.auto.ria.com](http://www.auto.ria.com), вартість такого автомобіля дорівнює приблизно [620000 грн.](#)

Згідно з досьє, 16.05.2018 (після набуття Audi Q7 2017 р. в.) свекруха судді продала автомобіль LEXUS RX 330 2006 р. в., який на праві власності належав їй з 2010 року. За даними сайту [www.auto.ria.com](http://www.auto.ria.com), вартість такого автомобіля дорівнює [312000 грн.](#)

Таким чином, не зрозуміло, за які кошти свекор придбав автомобіль Audi Q7 2017 р. в., оскільки зазначених коштів (навіть з урахуванням доходу від продажу попереднього автомобіля) було недостатньо для покупки.

**3. Суддя допускала дії (бездіяльність) або ухвалювала рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мала економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення.**

*(підпункт 1.8 п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)*

У провадженні судді Окружного адміністративного суду міста Києва Аблова Є. В. перебувала справа № 826/6879/17 за позовом Остапця С. Л. до Державної судової адміністрації України, Комісії з добору кандидатів для призначення членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України за участю третіх осіб – Лукаша Т. В., Куценка В. Д., Маселка Р. А., Форкоша М. І. про визнання протиправними та скасування рішень, зобов'язання вчинити дії. Справа стосувалася правомірності обрання членом ВККС Лукаша Т. В. і мала [суспільний інтерес](#) і значну вагу.

21.12.2017 Маселко Р. А. подав заяву про відвід судді Аблова Є. В., обґрунтовуючи її тим, що його дії свідчать про однозначну упередженість стосовно нього особисто, насамперед через те, що суддя пов'язує переїзд своєї дружини до Одеси саме з ним. Так, на запитання журналістів про причини такого переїзду, суддя відповів, що *«однією з причин є бажання не бачити Романа Маселка»*. Відеозапис цієї розмови судді Аблова з журналістом розміщено у вільному [доступі](#) у мережі Інтернет.

29.12.2017 суддя [відмовила](#) у задоволенні відводу. При цьому повністю проігнорувала ключову причину відводу – публічні висловлювання судді Є. Аблова про те, що переїзд його дружини до Одеси пов'язаний з *«небажанням бачити Маселка Романа»*. В ухвалі немає жодного слова про те, що цей факт вказано як причину для відводу, а також чому суд відхилив цей факт як аргумент для відводу. Тобто ухвала суду є явно невмотивованою, а висновки суду суперечать реальним обставинам. З погляду стороннього спостерігача рішення сприймається як таке, що зумовлене намаганням зберегти можливість розгляду суддею Абловим Є. В.

**4. Суддя допускала дії, обумовлені корпоративною солідарністю.**

**Суддя вчинила дії, які негативно впливають на авторитет правосуддя, та не доклала зусиль для усунення негативних наслідків цих дій.**

**Суддя не реагувала на відомі їй випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривала таку поведінку або відомі їй факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.**

*(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п. 3, підпункт 4.13 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)*

4.1. НАБУ проводить розслідування справи за фактами незаконних дій голови та низки суддів Окружного адміністративного суду м. Києва, які мають ознаки тяжких злочинів: створення злочинної організації, захоплення влади, втручання у діяльність ВККС, втручання у діяльність судових органів. У межах цієї справи оголошено підозри голові суду Павлу Вовку та ще шістьом суддям.

На офіційному сайті НАБУ опубліковані фрагменти записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отримані шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (запис № [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)).

Ці записи свідчать про систематичний протиправний вплив голови суду на суддів з метою винесення неправосудних судових рішень, узгодження з головою суду змісту рішень, винесення рішень на замовлення та в інтересах самих суддів і третіх осіб, протиправний вплив на ВРП, ВККС, КСУ та інші факти використання суддями своїх службових повноважень у протиправних цілях.

Оприлюднені факти стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс. За таких умов виник величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. 25829 громадян підписали [петицію](#) до Президента про ліквідацію Окружного адміністративного суду м. Києва, у відповідь на яку Президент ініціював консультації з Вищою радою правосуддя щодо цього. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ висловився Пленум Верховного Суду, який практично одноголосно зазначив: *«Пленум Верховного Суду змушений констатувати, що судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду».*

21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою «Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського», підписане

*«Судді Окружного адміністративного суду міста Києва».* З нього випливає, що це звернення є реакцією **всього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр сімом суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема, є такі тези:

*«Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного – призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за кордону та, таким чином, встановлення контролю над української державою та її владними органами».*

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у душі теорії змов звели це все до вигаданого плану встановлення контролю над Українською державою з-за кордону. Окрім надуманості цієї тези, така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено в Конституції України, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні сказано таке:

*«Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я – справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення».*

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування в цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко, відповідно до ст. 290 КПК України, ознайомлюються з матеріалами справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. Отже, справа не «похована» і не проходила «юридичну перевірку».

У публічному доступі немає інформації про особисту позицію судді. Зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, а отже, суддя не вбачає проблем у зафіксованому на записах, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав «захопити судову владу».

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним

стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45–46 Висновку КРЄС № 21 (2018), кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але й за судову владу загалом. Судді як представники державної влади зобов'язані повідомляти компетентні судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема про корупційні дії, вчинені колегами.

4.2. Відразу [30 суддів](#) Окружного адміністративного суду м. Києва 17.04.2019 не з'явилися на іспит до ВККС, вказавши підставою неявки тимчасову непрацездатність.

21.05.2019 на іспит повторно не з'явилося [27 суддів](#) ОАСК. Відповідно до інформації ВККС, усі вони знову обґрунтовували свою неявку тимчасовою непрацездатністю. В обох випадках суддя Васильченко І. П. була серед тих суддів, які не з'явилися на іспит.

З [оприлюднених](#) на офіційному сайті НАБУ записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій, випливає, що така неявка була узгоджена серед суддів за рекомендацією Павла Вовка з метою зриву кваліфікаційного оцінювання суддів цього суду. Це є логічним продовженням його дій, спрямованих на блокування роботи ВККС і саботаж кваліфікаційного оцінювання.

У зв'язку з цим існують обґрунтовані сумніви, що суддя дійсно не могла з'явитися на іспит, а її поведінка з погляду стороннього спостерігача виглядає як активна підтримка незаконних дій Павла Вовка та інших суддів ОАСК.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до затвердження цього рішення, оскільки суддя не надала контактної інформації.

Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

**Координатор**

**Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол  
електронного голосування  
(є невід'ємною складовою рішення)**

16.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 8-ма голосами з 15 голосів членів Ради. Маселко Роман заявив самовідвід. Савчук Андрій проголосував за усі пункти, окрім 3.

У голосуванні взяли участь 9 членів:

1. Валько Вадим
2. Воробйов Євген
3. Жернаков Михайло
4. Марчук Антон
5. Мелких Едуард
6. Остапенко Дмитро
7. Савчук Андрій
8. Чижик Галина
9. Якимяк Олег

**Координатор**

**Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)